

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 146¹ Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за незаконне позбавлення волі або насильницьке викрадення (зникнення) людини під час здійснення заходів з оповіщення та мобілізації

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

І. Статтю 146¹ Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«Стаття 146¹. Насильницьке зникнення

1. Арешт, затримання, викрадення або позбавлення волі людини в будь-якій іншій формі, вчинене представником держави, в тому числі іноземної, за відсутності ознак злочину, передбаченого статтею 146 цього Кодексу, з подальшою відмовою визнати факт такого арешту, затримання, викрадення або позбавлення волі людини в будь-якій іншій формі або приховуванням даних про долю такої людини чи місце перебування -

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

2. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, а так само примусове утримання особи у приміщеннях органів військового управління, збірних (мобілізаційних) пунктах чи військових частинах за відсутності законних підстав або понад встановлений законом строк адміністративного затримання, проведеного уповноваженими на те особами, або примусове вилучення (обмеження доступу до) засобів зв'язку у затриманої особи, вчинені службовою особою територіального центру комплектування та соціальної підтримки, військової служби правопорядку у Збройних Силах України або іншою військовою службовою особою (у тому числі під час здійснення заходів з мобілізації), -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Видання службовою особою, зазначеною у частині другій цієї статті, завідомо незаконного наказу, розпорядження або вказівки, що призвело до

протиправного затримання, доставлення чи утримання особи, або невжиття керівником, якому стало відомо про вчинення дій, зазначених у частині першій цієї статті, його підлеглими заходів для їх припинення та неповідомлення компетентних органів про злочин, -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

4. Діяння, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього, або щодо кількох осіб, або за попередньою змовою групою осіб, або поєднані з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або під впливом жорстокого, нелюдського чи такого, що принижує гідність, поводження, -

караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка. 1. Під представниками держави у цій статті слід розуміти службових осіб України, а також осіб, які діють за підтримки, дозволу або згоди органів державної влади чи органів місцевого самоврядування України.

Діяння, передбачені цією статтею, вчинені представниками іноземної держави, держави-агресора або окупаційної адміністрації в контексті збройного конфлікту, кваліфікуються за статтями цього Кодексу, що передбачають відповідальність за злочини проти основ національної безпеки або воєнні злочини.

2. Особа, яка діє як представник держави або службова особа органів військового управління, не звільняється від кримінальної відповідальності за цією статтею, якщо вона виконувала завідомо незаконний наказ чи розпорядження керівництва.».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний термін:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

